

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita P. Iacobi Laynis Secundi Societatis Iesv Generalis
Alphonsi item Salmeronis Vnius in primis decem Socijs**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae Agrippinae, 1604

Lutetiae Parisiorum quae gesserit. Cap. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11740

quod veri Catholici officium esse negaret, sermonem cum illis habere communem, ne aue quidem illis, si obdurarent esse dicendum.

Lutetiae Parisiorum quæ gesserit.

CAP. II.

Lvtetiam inde profectus, pijs vñ animos adderet in religione maiorum retinenda, misso omni nouarum rerum studio, concionatus crebro est Italico sermone Aduetus tempore anni 1561. in D. Augustini æde: quæ res publicè Catholicis, qui frequentes aderant, confirmandis, hæreticis verò, qui primum irridendi gratia accesserant, in viam reuocandis utilis fuit: magna est enim in omnem partem veritatis vis. Gallice item in virginum Deo cōsacratarum templis differuit, tametū linguæ illius nō satis peritus, pertinaci tamen studio, iuuandæ Ecclesiæ zelo adductus, euicit, didicitq;. Controuersias illic, & quæ ab hæreticis in dubiū vocari solēt exponere, piosq; cōfirmare.

G 7 cœpit.

cœpit. Ad fructus dignos pœnitentie,
omnes hortari, precationemque affi-
duam, quæ iratum Deum placaret,
auerteretque ciuilium bellorum, se-
ctorumque nascentium flagella, me-
rito nostro immissa. Religiosorum
hominum familias lustrare, præposi-
tos appellare: rogare, quæ vita, quæ
doctrina ciuibus præirêt, & precibus
fusis pœnitentiaque Deum propitium
reddere conarentur; collegia ad hæc,
ut sunt Lutetiæ quamplurima, obire
diligenter. His qui regerent, quatuor
potissimum in mandatis dare. Primum
ne quem adolescentem, doctoremque
moribus infamem domi paterentur;
De hinc ne quem discipulorum con-
ciones hæreticorum audire sinerent.
Tertio, si quæ hæretica labe infectum
nossent, ijsdem in ædibus degere non
sinerent. Denique ut sacras quotidie
preces funderent, Deum precati pro
felici Gallici regni statu. Ecclesiastas
quoq; precipui nominis hortabatur
in Domino, verbi Dei gladio forti-
ter pugnarent, sectariorumq; vt cœ-
perant causam iugularent; modera-
tionem

tionem tamen adhiberent, prudenterque afferrent in concionem; ne tanquam seditiosi homines hereticorum more male audirent. Idem Sorbonici gymnasij, lōge disciplinis ingenijq; clarissimi doctoribus consilium dedit, difficillimis illis temporibus talētum à Deo creditum humine defoderent: Parochis auctor fuit, ignavia ne languescerent, aut strerent; sed ut canes pro domo Dei latrarent, lupos à grege arcerent, ne bonam causam prævaricando, aut tacendo deseruisse viderentur. Darent operam, ut criminē vacarent, potissimum verò libidinis, atque auaritiæ: quę duę vitiorum pestes sacrī hominibus summa adferre dedecus soleat. Senatores item, vrbisq; Præfectum inuisere: hortari in religione maiorum, iureque administrādo constantiam adhiberent, & si saluā rempublicarent, eos, qui Catholicam fidem tuerentur, omni ope, præsidioque iuarent. Hostes non metuere, licet armati obambularent, & gladium iugulo intētarent. Pedibus etiam s̄epe nocte

nocte media iter facere per sylvas au-
sus, admirati Polanco itineris comi-
ti, quod pericula non defugeret, recti
conscientia fretus, subridens respon-
dit: *Pius, inquit, mortem non timet,*
quin exoptat potius. N& ille igitur felix,
*cuipro Dei causa mortem fortiter op-
tere datur..*

*Lugdunum socios retinendae religioni
maiorum gratia mittit.*

CAP. III.

Non disputationibus tatum ge-
sta res, sed & ferro, armisque
grassati haeretici, pios incautos, ac
meticulosos opprimere cæperat; ni-
hil nō aggredi, ut religionem maio-
rum, pacem, remq; publ. vexarent, &
si possent euerterent. **L**A **Y** **N** **E** **S** ma-
lo nasceti, pro viribus occurredū ra-
tus, ne, si inualeceret, tolli, ut solet,
ægre posset; huc cogitationes omnes
retulit, pijs vt in Gallia laborantibus
ne deesset. **C**ollegia itaque Gallia,
renui licet origine, publici tamē com-
modi gratia, vltro admisit. **D**eo, cu-
jus res